

Tervehdyspuhe Liisa Pulkkinen

Ain vaan rakkaammaks nää juhlat tulloot

Minua pyydettiin lausumaan avaussanat tämän vuoden Kuolemajärvi juhlassa. Olen Liisa Pulkkinen, Kuolemajärvisäätiön hallintoneuvoston jäsen.

Omaa sukuani olen Tervahartiala. Isäni oli kotoisin Koiviston Rautaselta ja muutamaa sukupolvea aiemmin juuret johtavat Koiviston Tervahartialan kylään. Olette ehkä nähneet tuon kylän nimen kartassa Koiviston rannikolla.

Äitini oli kuolemajärveläinen, lapsuutensa ja nuoruutensa hän asui Kuolemajärven Hatjalahdessa Kaijasen Anttonin ja Eevan tyttärenä, vanhemman Helmi-siskonsa ja nuoremman Eino-veljensä kanssa. Eeva-mummo oli tyttönimeltään Sahari. Äitini kotitalon paikalla on nyt datsa, tai ainakin silloin oli kun siellä käytiin. Etsimme siitä sisäänmenoaukkoa, ja kyllä siitä taisi sellainenkin löytyä. Omenapuita kasvoi tontilla, niin kuin silloin joskus äitini siellä eläessä, itsehän en ole siellä koskaan asunut.

Äitini ja isäni avioituivat sodan aikana ollessaan evakossa Pomarkussa ja kun taas tuli lähtö Karjalasta, muiden koivistolaisten tavoin heille osoitettiin paikka Mäntsälästä, joka sittemmin liitettiin Hyvinkäeseen. Siellä olen minä lapsuuteni ja nuoruuteni elänyt, kunnes sitten työn perässä oli muutto pääkaupunkiseudulle. Olen asunut Espoossa jo melkein 40 vuotta. Minulla on yksi sisko ja kolme veljeä, joista yksi on asunut jo vuosikymmeniä Atlantin toisella puolella Karibiassa. Yksi veli on monina vuosina ollut Kuolemajärvitilaisuuksissa kuvaamassa.

Kaksi poikaa olen tähän maailmaan tehnyt ja mummi olen ollut jo kohta 7 vuotta.

Olin aikoinaan mukana Helsingin Kuolemajärvi –kerhon perustamiskokouksessa Karjalatalolla. Aina mahdollisuuksien mukaan olen kerhotilaisuuksissa käynyt. Tässä kohtaa pitää kertoa, että liikkuva työni on toisinaan aika tehokkaasti häirinnyt kerhoiltoihin osallistumista. Olen työssä kansainvälisessä IT palvelualan yrityksessä, meitä on 40 eri maassa yhteensä lähes 70 000. Kaikkia työkavereihin en ole vielä kerinnyt tutustua, joten siinäkin on vielä sarkaa kyntämättä.

Kuolemajärvi juhlassa totuin käymään äitini kanssa. Äitini tänne 'hävisi' aina alta aikayksikön, tuttuja kun oli joka puolella ja jokaisen kanssa piti päästä haastamaan. Nyt tästä syksyn juhlasta on tullut sellainen tapa, ettei täältä voi olla pois. Miten se tuntuukii, että ain vaan rakkaammaks nää juhlat tulloot, ku ikkää tulloo lissää.

Muistan kerran pikkuserkkuni häissä Pomarkussa, kun joku tati tuli kysymään olenko Riukuon Impin tyttö, kun olin niin saman näköinen. Ensi kertaa tuon Riukuon nimen silloin kuulin. Pitihän se paikkansa, tuo Riukuon Impi sekä se, että olen sen Impin tyttö.

Kuolemajärvellä olen käynyt kolme kertaa. Yksi kerta oli Mikael Agrigolan juhla Viipurissa ja samalla matkalla vietettiin juhlahetki muistomerkillä Kyrönniemessä. Hatjalahdessa olen käynyt myös kolme kertaa, ja yhdellä reissulla käytiin jopa uimassa Nenosen rannassa ja Nenosen

lähteestä juomassa vettä. Tämä Nenosen ranta ei varmaan kaikilla ole tiedossa, mutta hatjalahtelaiset oletettavasti sen tietävät.

Muistan äitini puhuneen Salmen sillasta ja kun sen ensi kerran näin kesäauringon loisteessa – tuntui että sydän pakahtuu rinnassa – niin kaunis se näky oli. Ja tässäkin asiassa taas tuli mieleen mistä kaikesta on jouduttu luopumaan tuolloin yli 70 vuotta sitten ja samalla ymmärtää paremmin, miksi niitä vanhoja kotiseutuja ikävöidään.

Luonteeltani olen varmaankin oikea karjalainen, ain kö pääsöö haastamaa- a sitä pittää tehdä.

Meillä kotona tehtiin myös perinneruokia, yksi näistä hapanlohko oli. Pidin siitä lapsena kovasti, mutta tuo pitäminen laantui murrosiässä, kun tansseihin piti lähteä. Tiedättehän te mitä siitä seuraa, jos sitä syö ennen tansseihin lähtöä.

Kaijasen Antton, äijäni, aikoinaan opetti näitä sutkauksia, joista yksi oli: jos ei oo vähää viekkautta, ei oo täyttä ymmärrystä.

Ja nyt mie meinasin olla sen verra viekas, ett mie lopetan tään haastamise. Toivotan teidät kaikki tervetulleeksi Kuolemajärvi juhlaan 2014. Tänä vuonna tuli kuluneeksi 70 vuotta siitä, kun Kuolemajärvestä jouduttiin luopumaan.